

Samstarv fyri friði

Oluf Joensen, ið var ein av leiðarunum á ferðini, hevur sagt okkum frá túrinum

LAGT TIL RETTIS:
JOHN JOHANNESSEN
MYNDIR: ASA POULSEN

Í leygardagsblaðnum skrivaðu vit um teir 15 feroysku skótarnar, ið júst eru afturkominir av jamboree í Kili. Í blaðnum í dag prenta vit ferðafrásøgn, ið ferðaleiðarin Oluf Joensen úr Klaksvík, hevur givið okkum.

Túrur okkara byrjaði 2. júlídag. Vit flugu úr Vágum til Keymanahavnar, og dagin eftir flugu vit til Santiago í Kili, har nítjanda altjóða jamboreein skuldi haldast 60 kilometrar sunnan fyri Santiago.

Vit høvdu meldað okkum til leguna hálvttannað ár frammanundan, og hava vit í hesum sambandi havt góða tíð at fyrireika okkum til leguna. Vit hava øll verið saman tvey fyrireikingarvikuskifti.

Hóast ferðin gekkst væl, komu vit eitt sindur seint á leguokið. Vit komu á okið mánadagin 28. desember klokkan 17, sum setanin skuldi vera klokkan 22. Hetta gjørdi, at fyrireikararnir ikki roknaðu við, at vit fóru at mótta. Tað, at vit komu so seint gjørdi eisini, at strílt gekst við at fáa ta útgerð, ið nýtast skuldi á leguni. Hóast fyrireikararnir høvdu lovað okkum útgerð, so var eingin eftir tá vit komu. Men tá tveir tímar vóru lidnir, høvdu vit tó fingið alla ta útgerð, okkum nýttist. Tó vantaði enn eitt matkort, ið nýtast skuldi at

keypa mat fyri. Hetta fingi vit til láns frá leguovastanum fyri undirleguna Mayas, til vit einar tveir dagar seinni fingi okkara egna matarkort.

Tveir mánaðir áðrenn vit fóru avstað, høvdu vit fingið at vita, at vit skuldu hava eitt leguoki saman við skótum úr Kypern. Men tá vit komu á undirleguna, fingi vit at vita, at skótarnir úr Kypern ikki vóru møttir. Úrslitið av hesum gjørdist, at vit fingi eitt stórt leguoki fyri okkum sjálvi.

Grannar okkara á leguokinum vóru skótar úr Brasilía, Kili, Hong Kong og Japan. Legan var býtt sundur í 24 undirlegur, og okkara undirlega bar heitið Mayas.

Tá klokkan var vorðin 22 hetta kvöldið, byrjaði setanin av leguni. Setanin var ógvuliga stórsligin, men av tí at bert varð tosað á sponsum, gjørdist hon eitt sindur langdrigin fyri okkum.

Hóast tann stóra ruðuleikan tá vit komu á leguna, eydnaðist legan avbera væl. Vit eru øll samd um, at hetta var tann besta legan, vit nakrantíð hava verið á.

Fjølbroytt skótavirksemi

Týsdagin, dagin eftir vit komu á leguna, varð farið tús niðan í fjøllini. Á túrinum var ymiskt virksemi á leiðini. T.d. skuldu vit renna kumpasrenning og so skuldu vit eisini lesast yvir eina á, ið vit somuleiðis fingi møguleika at svimja í. Avbera gott var at sleppa

Heimskendi býurin Rio de Janeiro varð eisini vitjaður á ferðini

at svimja, tí hitin var nógvur og nógv dust var í luftini.

Tá vit fóru komin á staðið, har vit skuldu liggja nátt, varð gjørt klárt at leggja seg. Vit skuldu sova undir opnum himmali saman við 200 skótum úr ymsum londum.

Dagin eftir varð farið tíðliga upp. Vit skuldu mótta á leguna klokkan hálygum níggu, fyri at vera við í dagsins virksemi.

Áðrenn dagsins virksemi byrjaði, skuldu vit deila okkum í patruljur. Í hesum patruljum skuldu vera 8 skótar úr í minsta lagi 4 londum. Hesar patruljur

skuldu so mótta til ymsikt virksemi, ið veljast kundi ímillum. Virksemið var býtt upp í tveir høvuðsbólkar, ið kallaðust Global Development Village og Walk in Activities. Hesir høvuðsbólkar innihildu tilsamans meira enn 100 ymisk slag av virksemi.

Hósdagin 31. desember skuldi hvørt land sær gera mat, ið var serstakur fýn tað einstaka landið, at bjóða hinum. Tað er ikki loyvt at innflyta mat til Kili, so vit keyptu eitt sindur av kjøti og eplum og stótu tað til gestir okkara. Samstundis høvdu vit eisini høvi at

royna serstakan mat frá skótunum úr hinum londunum.

Nýggjársdag var eitt tiltak á skránni, ið bar heitið Rally for Peace. Hetta var eitt tiltak fyri friði.

Leygardagin 2. januar skuldu vit til eitt tiltak, ið bar heitið A Day for Serving. Hetta merkti, at vit skuldu út til eina litla bygd at mála skúlan í bygdini. Møguleiki var tó eisini fyri at gera ein garð ella okkurt annað vælgerandi arbeiði.

Sunnudagin 3. januar arbeiddu vit aftur í altjóða partuljum.

Mánadagin 4. januar vitj-

aðu vit ein bý nærhendis leguni.

Týsdagin 5. januar vóru vit á eini forðabreyt, og klokkan 22 var stórsligin endahátið. Nú var tann 19. jamboreein komin at enda. Hon kundi væl verið dupult so long, men alt fær sín enda.

Nýggjársdags

Tá vit fóru heimanífrá, høvdu vit roknað við størum nýggjársdagsvið nógvum fyrverki. Vit hildu nýggjar klokkan 21 teirra tíð á leguokinum hjá okkum. Síðani fóru vit oman til stóru klingruna, har nýggj-

Høvuðsendamálið á jamboree-legum er at mótta so mongum ymskum fólkaslagum sum gjørligt

